

desertaseră, Duca fu silită a se retrage și elă în-
suși, lăssându această pozițiune neocupată.

Totă în acelașă timpă apropiindu-se de mână-
stirea Nucetu și cea-l'altă aripă a turcilor, fu cu
atâta violență atacată de oștirile lui Ipsilante, care
occupa acea pozițiune în cătă, la uă încăierare din
celle mai înverșunate care ținu de la resărirea
sorelui și pōnē după prânzū, turcii pierdură, cu
morți cu răniți, peste 200 ómeni, fōră ca cre-
știnii să pérđă unū singurū omū din parte-le.

În această împrejurare, decă G. Orfano nu arū
fi vedutū pălcurile de turci cari îngroșeū necurmatū
și cu uă răpediciune din ce în ce crescēdă rōndu-
rile lorū — ceea ce îlū spăimântă și'lū puse pe
fugă, — și decă ostașii lui arū fi fostū mai bine co-
mandați și aprovisionați cu îndestule munițiuni,
negreșitū că, după entusiasmulū de care eraū a-
prinși creștinii, ei arū fi căștigatū cu multă gloriă
această primă luptă.

Cu tóte acestea, Colocotroni și Sahini cari erau
fortificați în disa mânăstire, — de unde se luptară
cu 300 de ostași în contra mai multorū miī de
turci pōnē pe la apunerea sorelui, — isbutiră a
ține a oștirea turcescă pe locū. Apropiindu-se nóp-
tea și vedēndū că le lipsesce érbă de pușcă și glónțe,
și nepriimindū nici unū ajutorū de unde-va, di-
sperară de a mai putea ține poziția ; apoi, eșindū din
mânăstire cu ostașii lorū, se întórseră la satulū
Vacăreșci, uă oră departe de Têrgoviște. În acestū